Donderdag, 30 Juny 1836.

KIJKEN GEWOON TE VLEELEY

VLISSINGSCHE COURANT.

Dit COURANT wordt geregeld driemaal in de Week uitgegeven, te weten: op Dingsdag, Donderdag en Zaterdag. De prijs derzelve in drie maanden is f 2,25, en franco per post f 2,75; de abonnementen worden voor niet minder dan drie maanden aangenomen; de betaling geschiedt comptant, of bij het einde van iedere trimester.

De advertentiën worden berekend à 25 Cs. per regel, met uitzondering der Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van één tot zes regels is f 1,50, en voor iederen regel, daarboven 25 Cs; dezelve behooren des morgens vóór tien uren bij den Uitgever dezer te worden ingezonden, wil men die in het eerste uit te geven Nummer, geplaatst hebben.

Publicatie.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN;

Gezien de Missive van den Heer Majoor, Plaats-Kommandant dezer Vesting, van heden, den 28 dezer maand, N°. 238;

Brengen bij deze ter kennis van een iegelijk:

Dat de Infanterie van het garnizoen hare oefeningen met het schieten naar de Schijf, begonnen heeft, en dat zij dagelijks, van des morgens 5 tot 10 ure in den voormiddag, en van 5 ure in den namiddag tot aan het vallen van den avond, zich daarmede zal bezig houden op het strand, westwaarts van het Fort de Nollen; zullende bij het begin der oefeningen op het eerste duin bij de schietplaats een klein vaandel of fanion geplaatst worden, tot waarschuwing van die genen welke zich naar het strand zouden willen begeven.

En opdat niemand hier van onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 28 Junij 1836.

Burgemeester en Wethouders voorn^d.,
J. J. BECKER.
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtbare,
De Stads-Secretaris,
A. VAN DER SWALME.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den 29 Juny.* Heden is uit het 4^e District dezer Provincie alhier aangebragt, 1 Belgisch Overlooper, laatst gediend hebbende bij het 5^e Regement Infanterie, uit Gent gedeserteerd.

— Met den laatsten dezer maand zullen Zijner Majesteits brikken *de Meermin* en *de Zwaluw* buiten dienst worden gesteld en opgelegd, en de op deze bodems dienende Officieren enz., met den dag worden gebragt op non-activiteit.

's GRAVENHAGE, *den 27 Juny.* Laatstleden Vrijdag heeft Z. M. de Koning de voorbereiding tot het H. Avondmaal en gisteren morgen de bediening daarvan door ds. *Moll* in de Kloosterkerk bijgewoond, terwijl Z. M. gisteren middag ook bij de dankzegging, die door ds. *Lens* in dezelfde kerk gehouden werd, tegenwoordig was.

In de eerste dagen der volgende maand wordt Z. K. H. de Prins van *Oranje*, vergezeld van Hoogstdeszelfs Zonen, uit Londen in deze residentie terug verwacht.

ENGELAND.

LONDEN, *den 28 Juny.* Eergisteren heeft alhier voor het Hof der Commonplaids gediend de zaak van den Heer *Nortan* tegen *Melbourne*, zijnde eene aanklagt dat de eerste Minister zich gedurende eenen geruimen tijd aan echtbreuk met de huisvrouw van den klager zou hebben schuldig gemaakt. Eene ontelbare menigte uit alle standen was zamengekomen om bij de behandeling van dit proces, waarop sints zoolang de openbare aandacht gevestigd is, tegenwoordig te zijn. De belangen van den Heer *Nortan* werden waargenomen door den voormaligen Solliciteur-Generaal onder het Ministerie *Peel*, *William Falleth*, die in een uitvoerig pleidooi de aanklagt ontwikkelde, en trachtte te bewogen dat, ofschoon het aan eigenlijke schuldbewijzen ontbrak, de verklaringen der getuigen en de omstandigheden echter genoegzaam zouden zijn, om bij den regter eene morele conventie te weeg te brengen. Na deze voordragt zijn de getuigen verhoord, en heeft de Attorrey-Generaal voor Lord *Melbourne*, de aanklagt wederlegd. Eindelijk hebben de gezworenen, zonder deliberatie den beklaagden vrijgesproken.

— Te Exeter heeft men in de eerste dagen dezer maand een belangwegwigtige ontdekking gedaan. Bij het graven ter herstelling van de westermarkt aldaar heeft men namelijk overblijfselen gevonden van eene geheele Romeinsche stad, die het bewijs leveren, dat het oude Isca van Ptolemeus, hetwelk ook in het *Itinerarium Antoini* voorkomt, op deze plek heeft gestaan. Onder de gevonden voorwerpen bevinden zich meer dan 400 koperen en zilveren munten van *Claudius* tot *Valens*, eene groote menigte roode aardenpotten, grafurnen, offerschalen, twee zeer merkwaardig bewerkte lampen, lachrijmatorien, terracottes van zeldzame schoonheid, die betrekking hebben tot mithologische onderwerpen enz. De uitgravingen worden onder toezigt van een bekwamen oudheidkenner voortgezet.

— De Oost-Indische Compagnie onderhandelt tegenwoordig met de Admiraliteit over het overdragen van de Indische marine aan laatste. Vroeger had de Compagnie eene niet onbeduidende marine; daar zij zich echter in de jongste twintig jaren in haren handel naar China en Indie van een soort koopvaardijschepen bedient heeft, welke 50 stukken voeren, en hierdoor de bescherming door oorlogschepen niet noodig had, zoo liet zij hare marine van lieverlede tot haren tegenwoordigen toestand afdalen, toen zij thans zamengesteld uit een fregat, vier korvetten, van elfftien kanonnen, zes brikken van tien kanonnen, twee gewapende stoomschepen en eenige kleinere vaartuigen. De jaarlijksche kosten daarvan bedragen 212,000 p. s. en de Compagnie opt een deel hiervan door eene overeenkomst met de admiraliteit te besparen, waardoor de dienst der Indische Marine aan de Koninklijke zou worden overgedragen. Intusschen meenen sommigen, dat zij beter zou doen, hare Zeemagt te behouden en te versterken, dewijl de aard van derzelver dienst geheel plaatselijk is, en slechts door Officieren, die hun geheelen dienststijd aan wijden, met goed gevolg bestuurd kan worden. Deze dienst bestaat namelijk uitsluitend in de bescherming van den Indischen handel tegen de zeeroovers in den Persischen zeeboezem en tegen die in de Straat van Malacca. De scheepsmagt is daartoe verdeeld in twee stations, waarvan de eerste onder den Resident der Compagnie in Abuschir, de tweede onder die in Singapore. De geheele Arabische kust des Persischen zeeboezems is door zeevarende stammen bewoond, die een groot aantal kleine vaartuigen bezitten, welke zij deels voor den handel, deels tot vrijbuiterij gebruiken.

In het jaar 1820 had deze staat van zaken zulk eene hoogte bereikt, dat de Compagnie eene expeditie naar de Arabische kust afzond, welke over de tweehonderd gewapende schepen, die aan de Wachabiten toebehoorden, vernielde, de verschansingen der zeeroovers verbrandde, en de kusten voor eenige jaren zuiverde. Intusschen heeft zich in de laatste jaren weder eene aanzienlijke bevolking zeeroovers aan deze kusten gevormd; dezelve heeft in het vorige jaar niet geschroomd eenige Oorlogschepen der Compagnie aan te tasten, en er gaat geene week voorbij, zonder dat men van plundering eens schips door hen hoort, ofschoon de station der Compagnie zelden uit minder dan vier tot vijf schepen bestaat. De staat van zaken in de straat van Malacca en de omliggende wateren is nog veel slimmer. De kusten van Sumatra en de geheele Oostkust van het schiereiland Malacca behoort aan kleine Maleische Vorsten, die den rijken handel van Singapore, Penang, Rhio, en Malacca op hunne wijze op schatting stellen, en zonder regtstreeks zeeroovers te wezen, toch de vrijbuiterij hunner onderhoorigen begunstigen en bemantelen. De Chinesche schepen, die naar Singapore gaan, lijden het meest, vermist zij zich steeds aan het land houden, en derhalve van elke verhevenheid gezien en uit elke hoogt aangevallen kunnen worden. Engelsche, Americaansche en Nederlandsche schepen worden door de Maleyers niet verschoond, zoo dikwerf de kans zich schoon voordoet, en de station der Compagnie, welke gemeenlijk uit slechts twee schepen bestaan is geheel buiten staat den handel te beschermen. De Nederlanders in Rhio zijn eenigzins beter met middelen van bedwang voorzien, doch daar deze bezittingen aan alle zijden door eene roeroof plegende bevolking omringd zijn, zoo vereischt derzelver beschutting een smaldeel van gewapende stoomschepen, dat in elk jaargetijde en bij elken wind de kusten bevaren en de hoofdzetels der zeeroovers in het oog houden.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 24 Juny.* De *Messager* bevat het volgende: Onze particuliere correspondent van Madrid meldt ons dd. 14 Junij eene zoo gewigtige zaak, dat, ondanks het geloofwaardig karakter van onzen briefschrijver, wij dezelve niet dan onder het stelligste voorbehoud mededeelen. De Heer *Isturitz*, namelijk, zoude den 12^e aan den Heer *de Rayneval* verklaard hebben, dat indien niet in den loop der maand Julij het Fransche Gouvernement intervenieerde om het Gouvernement der Koningin te helpen der burgerkrijg te beëindigen, de Regentes, geplaatst tusschen den onbeëindigbaren oorlog der in opstand zijnde provincien en den overmoed de heethoofdige liberalen, genoodzaakt zoude zijn met hare dochters en met het Gouvernement Madrid te verlaten en onder bescherming van de Koninklijke garde en der armeé zich naar Sevilie of Cadix te begeven. » De Heer *de Rayneval*, voegt onze briefschrijver er bij, heeft zich gehaast eenen koerier naar Parijs af te zenden om deze gewigtige mededeeling aan het Gouvernement over te brengen. Even als de weinige lieden, die tot dus verre van dezen stap des Heeren *Isturiz* kennis bekomen hebben, geloof ik, dat dezelve geen ander oogmerk heeft, dan om de hand der Fransche regering te dwingen."

— De prefekt van de Seine heeft zich gisteren naar Belleville begeven ter opneming van het uitmuntende en nuttige werk, waardoor het water van de Seine in de langs de beide oevers gelegene landstreek tot op 2 mijlen afstands van de rivier en meer dan 300 voet boven derzelver oppervlakte zal verspreid worden. Op een gegeven sein werd het stoomwerktuig onder aan den berg in beweging gebragt, en in minder dan een uur stortte het water, dat zich 210 voeten hoog verhief, op eenen afstand van drie vierde mijl in de kom met eenen hoeveelheid van 916 liters in de minuut. Na de vergaderplaats, welke 700,000 liters kan bevatten en in 13 uren geheel vol wordt, bezigtigd te hebben, heeft de prefekt ook het stoomwerktuig opgenomen, welks vermogen de bewondering van een ieder wegdraagt.

— Den 4 dezer is te Buizins, Canton Severac, Departement Aveyron, in den buitengewoon hoogen ouderdom van 116 jaren overleden, *Pieter Barbesses*, oud Molenaar.

— In eene gemeente van het Departement Pas-de Calais (Artois) hebben eenige jonge liedon zich vereenigd tot het uitgeven van een letterkundig tijdschrift, onder den titel van *l' Indiscret*, maar daar de kunst van *Laurens Koster* in die gemeente onbekend is en er geene Boekdrukkerij bestaat, is het tijdschrift geschreven, wanneer dus een der geabonneerden het wil behouden, is hij verpligt hetzelve af te schrijven.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 24 Juny.* Men verneemt, dat ter wapening van de vesting Ingolstadt, 960 stuks ijzeren kanonnen uit Zweden verwacht worden of reeds van daar op weg zijn. Dezelve worden te Keulen verwacht, om van daar naar Wurzburg gevoerd te worden. In de vestingen Landau en Germersheim wordt ook ijzer geschut verwacht.

— Uit Leipzig schrijft men van den 15 Junij. » Dezer dagen is alhier een groot bedrog ontdekt. De uitgevers van boeken zenden gewoonlijk hunne pakketten of door hunne Commissionarissen of Correspondenten te Leipzig. Daar elke week 15 tot 20,000

pakken van Leipzig naar de ver afgelegendste plaatsen in Duitschland worden verzonden, zoo is een naauwkeurig opzigt niet wel mogelijk, en men rekent op de eerlijkheid der verzenders en bezorgers. In de laatste jaren kwamen verscheidene pakken van Leipzig niet aan de plaats hunner bestemming, waarom men onderzoek heeft gedaan en een 20tal bestellers (*marktheller*) heeft doen arresteren; welke met overleg van een Leipziger Magister handelden en meer dan voor 6000 daalders aan boeken hebben zoek gemaakt.

— De Zoon van een welgezeten burger van Budweiss, in Boheme, verliet, eenigen tijd geleden, plotseling zijn vaders huis, en voegt zich bij een reizende troep Tooneelspelers. Sedert geruimen tijd, had de vader niets van hem vernomen, toen hij, onlangs door Beijeren reizende, te Ingolstadt eene vertooning in den Schouwburg wilde bijwonen. De gordijn wordt opgehaald, en de eerste persoon die ten Tooneele verschijnt, riep op een gevoeligen toon uit: » *En ook ik, ben in Arcadië geboren!*" De goede man, die in den Tooneellist zijn Zoon erkend, springt van het parterre midden in de zaal en roept uit: *Het is niet waar, myne Heeren, die kwast die gy daar ziet is te Budweiss, in Boheme geboren, en ik ben zyn Vader.*"

BELGISCHE BERIGTEN.

Te brussel heeft men in den morgen van den 27 Junij, over Rijssel de volgende telegrafische depeche ontvangen, gedagteekend uit Parijs den 26 Junij des morgens ten één uur.

» De Koning der Franschen is zoo even aan een nieuw gevaar ontsnapt. Men heeft op Z. M. geschoten, zonder hem echter te treffen. De moordenaar is gevat. Parijs is verontwaardigd. Overal heerscht de beste orde."

— Een hevigen brand heeft voorleden Zondag te Cerfontaine, omstreeks Philipstad, Provincie Namen, zes huizen, een winkel en een paardenstal in asch gelegd, de schade wordt op 11,200 fr. begroot.

HANDELSLEVEN DER INWONERS TE ROME.

(*Vervolg en slot van N.° 76.*)

Sedert de oprigting van het Pausdom, is er te Rome geene eigenlijk gezegde burgerlijke maatschappij geweest; dezelve wordt door de geestelijken vertegenwoordigd. Al hetgeen in andere landen onder het gemeente-bestuur ressorteert, gaat te Rome de broederschappen aan, welke van zeer ouden oorsprong zijn. Niet alleen begeleiden zij het Heilige Sacrament bij alle gelegenheden, maar zij verdedigen de armen voor de regtbanken, begraven de lijken, welke op openbare wegen gevonden worden, komen de pelgrim te hulp, verzorgen de zieken, huwen arme meisjes uit, vertroosten de gevangenen en vergezellen de veroordeelden tot de strafplaats. Overal in deze, te dikwijls verbasterde, instellingen, vindt men de sporen van die treffende liefde weder, welke de stichting van het Christendom kenmerkt.

Waarin kan de nijverheid van zulk een land bestaan? wat kan deszelfs handel zijn? Deze beide bronnen van welvaart der hedendaagsche volken zijn te Rome bijna geheel uitgeput, en echter is er geene stad in de wereld, alwaar men meer over geld spreekt. De zucht naar winst straalt in de meeste zamenspraken door. Ontmoet men personen uit de lagere klassen, die te zamen praten, zoo spreken zij van *bajocchi*; behooren zij tot den adel, de kerk of de overheid, hoort men de woorden *scudi* en *paoli* in hunne gesprekken weergalmen. Men zoude in Rome voor een *quatrino*, dat de kleinste munt is veel gedaan krijgen; dit wordt ook door het dubbelzinnig spreekwoord: *Deus tubique trinus; hic autem quartrinus*, uitgedrukt.

Eene te groote uitgave van papieren-munt en van lage munten veroorzaakte in 1797 een rampzalig bankroet: sedert dit tijdstip heeft het Pauselijk Gouvernement niet anders dan *scudi* gelijk aan Spaansche piasters, halve *scudi*, *testoni*, *paoli-papetta*, *paoli-grossie* en *mezzi grossie* van zilver doen slaan. De *bajocchi*, halve *bajocchi* en *quatrino* zijn van koper. Men heeft onlangs *leonini*, *doppie*, *mezzedoppie*, *zucchini* en zelfs kleine *quatrino* van goud geslagen. De kunst van muntslaan is in Rome bijzonder vervallen; om zich hiervan te overtuigen, behoeft men slechts de oude munten met de nieuwe te vergelijken, en men zal bespeuren dat de eerste zoowel wegens netheid van uitvoering als vindingrijke opschriften verre weg de voorkeur verdienen. Men slaat thans geene stukken van drie *paoli* meer. De *paoli* en de *grossi* welke onder *Klemens XIV* geslagen zijn, worden bijna niet meer gezien, omdat dezelve voor eene halve *paoli* het stuk in Toscane worden ontvangen, hetgeen hunne waarde met vijf ten honderd vermeerderd; de innerlijke waarde van de *scudo* of van de piaster is tien *paoli* en die van de *paolo* tien *bajocchi*. De geheele en halve Spaansche piasters zijn er menigvuldig, maar de mindere gedeelten worden niet aangenomen. Dezelve zijn bijna altoos gesneden, en de buitenlieden de gewoonte hebbende, geldstukken als reliquien bij zich te dragen; doorboren dezelve, om ze aan den hals te hangen, en benemen alzoo een gedeelte van derzelver waarde. De Russische stukken van vijf *kopecken*, de Beyersche kroon, de Toscaansche dukaat, vertoonen zich dikwijls te Rome, en het volk is gewoon dezelve als landsmunt te beschouwen. Door dezen verwarden omloop van zoo vele munten, doen de bankiers en wisselaars van Rome zeer goede zaken en worden, na door woeker rijk te zijn geworden, veelal Prins, Graaf of Baron.

De ware handel wordt overigens noch door de zeden van het volk deszelfs gewoonten, herinneringen of Gouvernement, begunstigd. De Romein is niet werkzaam; wanneer hij besloten heeft te werken, is het; dat de noodzakelijkheid hem daartoe dwingt, en dan verheugt hij zich reeds in eene toekomstige rust. Hij houdt eenen winkel; eenige voorwerpen zijn daar uitgestald; de koöper komt of komt niet, dit schijnt hem onverschillig te zijn; hij bidt zijnen rozenkrans af, ziet de voorbijgangers na, doet zijn middagslaapje, strekt zich uit, fluit, luistert en telt eindelijk 's avonds het weinige geld, dat hij mogt ontvangen hebben; na, het heeft hem geene groote moeite gekost, en dat past hem. Kapitalen uit te zetten en zich veel moeite te geven op het vooruitzigt eener onzekere winst, dit denkbeeld zal nimmer in een Romeinsch hoofd opkomen, en daarom vindt men zoo vele winkels te Rome. Eenige dezer winkels kondigen zich door eene luisterrijke uitstalling aan, de apotheken, de lakenwinkels en die van de schoenmakers hebben de pracht hunner uithangborden zeer ver gedreven. Alle de winkels blijven zoo lang mogelijk open.

De nijverheid, welke zich in de eetwaren bezigt, is de eenige welke winst belooft. Terwijl de boekhandelaren, door de censuur, het tolregt, en meer nog, door de algemeene onverschilligheid belemmerd, met hunne oude boeken hongerlijden, maken de *pizzicarole*, *friggitori* en *artebianche* hun fortuin. De *friggitori* hebben het voorregt van te mogen braden, en dien ten gevolge ook zijne geheele nabuurschap te verpesten. Aan den *artebiancha* behoort het dagelijksche brood, het meel, de rijst en verdere voorwerpen van dagelijksche behoefte. De *pizzicarolo* staat bijna gelijk met onze fruit-verkooper met dat onderscheid, dat hij ook nog saucijsen, eijeren en boter verkoopt, de groenten echter zijn reeds door drie of vier kanalen gegaan alvorens in banden van den *pizzicarolo* te komen, en de verbruiker verkrijgt dezelve eindelijk niet dan tegen eenen aanzienlijke prijs. De voordeeligste tak van handel is echter de wijn-negotie, welke bijna geheel door Lombardijers wordt gedreven. Er zijn weinige steden in Europa, alwaar men in evenredigheid zoo veel wijn gebruikt als in Rome; de algemeene en bekende vervalsching der dranken verdubbelt de winst der kooplieden, en de slukhandel vermeerdert dezelve nog daarenboven. De Romein drinkt veel, wordt moeijelijk dronken; verdraagt de zwaarste wijnen en geeft de voorkeur aan die, welke eenen zoeten nasmaak hebben. Wanneer het hoofd warm wordt word er gevochten, en de dolk speelt zijnen rol. *Leo XII* wilde de wijnhuizen sluiten; de geheele Pauselijken magt leed op deze onderneming schipbreuk; hij had bevolen, dat de wijnkoopers het glas of de maat door een klein hekje; dat op de straat uitkwam, moesten aanreiken. Het kleinhekje kon niets baten. De drinkers lieten tafels en worst in de straten brengen, en vermoordden er zich gelijk voorheen. De heropening der wijnhuizen, welke onder *Pius VIII* plaats had, werd met algemeen genoegen vernomen. Van waar dan de goede naam van matigheid, die de Romein geniet, en de overtuiging, waarin hij zelf is, dat de Duitscher en den Engelschman dronkaards zijn? Omdat de volken van het Noorden moeijelijker de hoofdige wijnen verdragen waaraan de Romeinen gewoon zijn, en tot drie flesschen toe kunnen gebruiken, zonder zich een roes te drinken.

Zelden wordt de wijn langer dan een jaar bewaard. Men bewaard dezelve in zeer dunne vaatjes, welke het Gouvernement zich heeft voorbehouden uitsluitend te fabriceren, en zeer duur verkoopt.

Zoo de groot-handel er onbekend is, vermeerdert zich de kleinhandel in het oneindige. Gaat des Woensdags over het plein *Naove*, het gelijkt eenen toren van Babel, waarvan het verward geschreeuw verdoovend is. Hier bied een Jood huisraad te koop aan, daar wandelt een reizend koopman met zijne pleister-beeldjes rond. Op kruiwagens vindt men limonade, orsade en ijs; verder glas, galanterie-waren, schoenen en mutsen; nog verder gedroogde erwten, schoensmeer en rozijnen. Nevens *Pasquino* vindt men magazijnen van die grooten gespen, waarmede de boeren hunne schoenen versieren. Het plein *d'Espagna*, de straten *Condote* en *della Croce* zijn door prenten- en mozaikwinkels bezet welke meest door de vreemdelingen worden bezocht. Tusschen het *Navone* en de brug *St. Angelo* bevinden zich zeer wel beklante rozenkrans-winkels. De handel in antieke medailles van 1835, en in fragmenten van antieke beelden, welke tot koopers goede Engelsche oudheidkenners vinden, heeft tot middelpunt de werkplaatsen van eenige beeldhouwers in de nabijheid der brug *St. Angelo*, en tot makelaars eervolle cicerones. Het blijkt ten slotte uit alle bescheiden, dat de rozenkransen, mozaiken, valsche oudheden, en de beenderen, welke in de grafkelders van de hoofdkerken worden bewaard, de eenige artikelen van uitvoer zijn, waaraan het hedendaagsche Rome het grootste gedeelte der winsten van haren handel verschuldigd is.

Te Parijs en te Londen zijn de nieuwe boeken een voorwerp van groote speculatie; Rome kent alleen den handel der oude boeken. Deszelfs boekverkoopers, die weinig winnen, houden de enkele deelen, waarvan zij zich kunnen ontdoen, op eenen buitengewoon hoogen prijs. De schrijver, die zijne werken verlangt gedrukt te zien, draagt de kosten der uitgave, en, om lezers te vinden deelt hij present-exemplaren aan zijne vrienden uit. De uitgaven welke alzoo door den schrijver zelven worden bestuurt, zijn zeer schoon; het papier is wel gekozen, de letter niet versleten, in één woord, er ontbreekt niets aan dan koopers en lezers. Men moet in Rome niets zoeken, wat naar eene periodieke letterkunde gelijkt; hieromtrent bestaat niets dan archelogische of geneeskundige onderzoeken. Eenige handelaars in oude boeken, van het plein *Navone* en van het *Corso*, bieden den geleerden vereenigingspunten aan; de tafels zijn met oude uitmuntende boeken voorzien, waarvan de sterke, schitterende en wel bewaarde banden de bijzondere zorg verraden, welke men voor dezelven gehad heeft; de catalogus beschrijft derzelver waarde, en duidt den zeer hoogen prijs aan, welke de eigenaar daarvoor verlangt. Bijna dagelijks, tegen twaalf uren, vindt men daar eene vergadering van Engelsche liefhebbers en van eenige Duitsche kunstenaars, die op zwart of paars lederen leuningstoelen gezeten, de kostbare werken bezigtigen, wier aankoop tot zeer hooge prijzen aanwelijks den boekverkooper schadeloos stelt voor het verlies, hem door de lange bewaring derzelve veroorzaakt.

SCHIEDAM, den 27 Junij.

Jenever het Nederl. Vat, zonder fust	*f* 19,50	zonder de belasting
Amst. Proef het » » » »	» 22,00	

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den 29 Junij.* Sedert den 27 dezer tot heden zijn alhier te reede gekomen:

Voor Duinkerken bestemd: *La Solide*, J. Minand, van Antwerpen met ladingoederen.

Voor Brussel bestemd: *De jonge Johanna*, J. F. Maass, van Emden, met stukgoederen.

Van onze reede naar zee gezeild: *Anna Maria*, J. C. Senger, naar Calais met ballast.

Voor Antwerpen bestemd: *Anna Maria*, H. P. Brinck, van Aarhuis; *Fritz*, J. Frericks, van Riga; beide met lijnzaad; *Margaretha*, P. Cassens, van Groningen; *de Oude Hoffnung*, H. H. Klitz, van Carolinensiel, beide met gaar; *de jonge Gerard*, B. H. Ricke; *de drie Gezusters*, F. Verstreeper, beide van Kampen, met suiker; *die Frau Frankea*, J. A. Jansen; *de Onderneming*, B. Heinrics, beide van Hamburg; *de jonge Jan*, H. E. Elbring; *de Vriend Hinrich*, Cnyt, beide van Bremen, en alle vier met stukgoederen; *de Vrouw Sibina*, J. Mudder, van Akkeimmerseel; *de drie Gebroeders*, P. H. Pauls, van Carolinensiel, beide met tarwe; *Fortuna*, L. J. Meinertz, van New-Castle, met steenkoolen; *die Frau Belida*, F. O. Timmer, van Hommerseel, met Haver; *Mattus*, U. A. Ulrichs, van Emden, met oud ijzer.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van onze reede naar Zee gezeild: *True Blue*, W. Glasworth, naar Leith; *de Zwaan*, A. Cassauwers, naar Fecham; *Catharina*, J. van der Schuyt, naar Londen, alle drie met schorten; *Hoop*, H. Peters; *Alexandrine*, N. Fermier, beide naar Riga; *Henriette*, P. Benfeit; *Gebhilde*, P. Oelset, beide naar Liverpool, en alle vier met ballast; *de Vrouw Martha*, G. R. Klein, naar Cuxhaven; *de Vrouw Aechtjing*, C. F. Christoffers, naar Emden, beide met stukgoederen; *de Reiger*, J. B. Jansen, naar Hull met vlas.

Ter Drukkerij van P. WEETS EN ZWART.